

Biskopsmötets rekommendation

1700-årsjubileet år 2025 av kyrkomötet i Nicea och vår gemensamma kristna tro

År 2025 firas 1700-årsjubileet av kyrkomötet i Nicea och den nicenska trosbekännelsen. Genom jubileumsåret vill vi som kyrka visa respekt och uppskattning för dem som i den kristna trons begynnelsekedje befäste det centrala innehållet i vår tro. Den nicenska trosbekännelsen berättar i synnerhet vem Gud är och vad han ger. Jubileet av den nicenska bekännelsen ger oss skäl att begrunda evangeliets innehåll, ekumeniken och kyrkornas enhet.

Den nicenska trosbekännelsen lever med i såväl vardag som fest i vår kyrka. Den ingår, vid sidan av den apostoliska trosbekännelsen och den athanasianska bekännelsen, i den evangelisk-lutherska kyrkans bekännelseskrifter och återfinns i slutet av varje psalmbok. I den gemensamma mässan används den vid större högtider.

Den nicenska bekännelsens uppkomst och innehåll

Den nicenska trosbekännelsen fick sin första gestalt vid det ekumeniska kyrkomöte som sammankallades av kejsar Konstantinus år 325, och kompletterades vid kyrkomötet i Konstantinopel år 381. Kyrkomötet i Nicea var det första egentliga ekumeniska kyrkomötet, eftersom det samlade biskopar från hela kristenheten. Kyrkomötet ordnades i Nicea, den nuvarande staden Iznik, som låg på nuvarande Turkiets område i Mindre Asien.

Bekännelsen samlar kärninnehållet i den kristna tron på ett sätt som förenar de stora kristna kyrkorna. På sin tid syftade formuleringen av den nicenska trosbekännelsen till att precisera kyrkans lära om den heliga Treenigheten och ta avstånd från de arianska läroarna.

I kärnan fanns beskrivningen av vår tro att den treenige Gud som uppenbaras i Bibeln har skapat världen, gett oss frälsning genom sin Son som blev människa och ger allting liv genom

sin heliga Ande. Genom ordet och sakramenten ingjuter han tro, hopp och kärlek. Att tro på Treenigheten och be i hans namn samt att leva som kristen i vardagen och tjäna sin nästa utgår från denna helhet.

I och med kyrkomötet föddes den konciliära verksamhetsmodellen, där de kristna strävar efter att lösa konflikter och fatta beslut genom att tillsammans överlägga, be och lyssna till olika perspektiv. Detta arbetssätt värdesätts fortsättningsvis inom kyrkorna.

Att bekänna sin tro

Trosbekännelsen handlar om att bekänna sig till det centrala innehållet i den kristna treenighetsläran och prisa Guds gärningar. Enligt Martin Luther beskriver trosbekännelsen "huru Gud helt och fullt med allt vad han har och förmår ger sig åt oss, för att hjälpa och bistå oss med att hålla de Tio buden: Fadern med allt han skapat, Kristus med alla sina verk, den Helige Ande med alla sina gåvor."

I mässan förenas församlingen i trosbekännelsen, men trosbekännelserna används även vid andra tillfällen. Vid dop läser man den apostoliska trosbekännelsen för att beskriva den tro till vilken den som döps blir upptagen. Vid vigningen till kyrkans ämbete bekänner de som vigs sig till kyrkans tro med den nicenska trosbekännelsens ord. Även vid jordfästning kan trosbekännelsen användas för att beskriva uppståndelsetron, enligt vilken den kristna jordfästningen förrättas.

Ekumenisk gemenskap

Den nicenska trosbekännelsen är den mest uppskattade och utbredda av den tidiga kyrkans bekännelser. Genom att bekänna sig till den gemensamma nicenska tron deltar man i uppbyggnaden av en ekumenisk gemenskap som en del av kyrkornas vittnesbörd och tjänst i världen.

Kyrkornas enhet har försvårats av det så kallade *filioque*-tillägg som i tiderna gjordes i den västliga kyrkan, enligt vilket den heliga Anden utgår från Fadern *och sonen*. I de senaste decenniernas ekumeniska diskussioner har man försökt hitta en lösning på denna oenighet, vilket framgår till exempel av de ortodoxa och lutherska kyrkornas färskas gemensamma deklaration ([Orthodox-Lutheran Common Statement on the Filioque](#), 2024).

Biskopsmötet för Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland gav 2019 en [rekommendation](#), enligt vilken den nicenska trosbekännelsen i ekumeniska predikogudstjänster, andakter och kyrkliga

förrättningar som firas tillsammans med ortodoxa kan användas utan *filioque*-tillägget ("och Sonen") i 381 års form.

Den nicenska trosbekännelsen under jubileumsåret

Under jubileumsåret 2025 rekommenderar vi att varje lokalförsamling inom vår kyrka använder den nicenska trosbekännelsen vid söndagens huvudgudstjänst i genomsnitt minst en gång per månad, 12 gånger. Utöver vid inledningen och avslutningen av böneveckan för kristen enhet (18–25.1) bör den även användas vid centrala högtider och temahelgdagar då den liturgiska färgen är röd eller vit. Vid sidan av dessa kan den nicenska trosbekännelsen också användas under följande högtidsdagar: första söndagen i fastan, skärtorsdag, skapelsens söndag, reformationsdagen.

Det är naturligt att använda den nicenska trosbekännelsen också i samband med det ekumeniska evenemanget Skapelsetid (1.9-4.10). Under jubileumsåret är det önskvärt församlingarna ordnar ekumeniska predikogudstjänster och andakter i samarbete med de lokala kyrkorna. Vid dessa är det naturligt att använda den nicenska trosbekännelsen utan *filioque*-tillägget.

Det finns också skäl att på andra sätt uppmärksamma årsjubileet av kyrkomötet i Nicea och den nicenska trosbekännelsen i församlingens verksamhet. Bekännelsen innehåll kan behandlas i predikningar, i konfirmandundervisningen och i andra undervisningssituationer och i inlägg i sociala medier.

Evenemang och material

Under jubileumsåret högtidlighålls den nicenska trosbekännelsen särskilt under [gudstjänstdagarna Dela med alla](#) i Åbo 9–11.5.2025. På webbsidorna Seurakuntaelämä producerar Kyrkostyrelsen [material](#) om den nicenska trosbekännelsen och användningen av den i församlingarnas verksamhet.

Helsingfors den 5 december 2024

Tapio Luoma
ärkebiskop

Kari Kopperi
biskopsmötets generalsekreterare